

[Helge Sander]

i går formiddags kl. 10 med et fælles svar på halvanden linje.

Der blev umiddelbart efter, altså for et par måneder siden, stillet 13 spørgsmål om de erhvervspolitiske og arbejdsmæssige konsekvenser af lovforslaget. Her kom der også i går på samme tid et fælles svar på 13 spørgsmål på én A 4-side.

Og for at gøre det fuldkomment: Den 13. marts blev der stillet et spørgsmål om, hvordan det ser ud med dette EF-direktiv i de øvrige lande. Der kom svar i går formiddags kl. 10. Arbejdsministeren svarede: Det ved jeg ikke.

Jeg synes, det er uanstændigt. Det er en arrogance over for udvalgsarbejdet her i Folketinget, som vi ikke bør acceptere. Men dispensationen er givet, og vi er midt i forhandlingerne, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne tage fat på indholdet.

Først og fremmest vil jeg gerne endnu en gang udtrykke overraskelse over, at denne regering lægger navn til et sådant forslag, fordi den ene minister efter den anden har sagt siden tiltrædelsen, at vi ikke skal lægge nye byrder på erhvervslivet. Det gør man med dette forslag, og hr. Svend Aage Jensen har selvfølgelig ret i, at antallet af virksomheder, der kan blive omfattet, er blevet færre, men blot det er én virksomhed mere, mener jeg, det bærer i den forkerte retning. Og vi taler altså om næsten 2.000 virksomheder af de store, og dermed omfatter det altså temmelig mange arbejdspladser.

Derfor: Risikoen her er, at der bliver fjernet arbejdspladser, ganske enkelt fordi man ikke tør ansætte folk under disse vilkår. Et er, at erhvervslivet bliver dårligere stillet. Noget andet er, at vi oplever endnu en gang, at man i hvert fald ikke hjælper de ledige.

Med andre ord, dette lovforslag er vi ikke i tvivl om er med til, at vi fastholder de ledige i dagpengesystemet.

Det er også et paradoksalt tidspunkt, et sådant forslag kommer, når man ønsker skærpede regler på varslingsområdet. Det sker nemlig på samme tid, som flere og flere virksomheder i de ordreproducerende erhverv får en kortere og kortere ordrehorisont.

Hvis vi tager som udgangspunkt de 77 dage, så har vi jo i Arbejdsmarkedsudvalget fået påvist, at langt, langt de fleste har en ordrebeholdning på under halvdelen af disse 77 dage.

Som eksempel har tekstil- og beklædningsindustrien fortalt os, at på to år er ordrehorisonten i deres virksomheder gået ned fra 37 dage til 29. Jeg gentager, fra 37 dage til 29, og det skal altså sammenholdes med 77 dage.

Så derfor er man her med til at forringe den fleksibilitet, som er et uhyre væsentligt parameter, når man skal klare sig med udenlandske konkurrenter, og netop når man skal klare sig i et land, der har et forholdsvis højt lønniveau.

Netop det med fleksibilitet og stabilitet er to af de ord, vi hører gang på gang fra dansk erhvervsliv, men også fra udenlandske investorer, som gerne vil placere deres investeringer i Danmark. Her er man altså med til at forringe i hvert fald et af disse forhold, nemlig fleksibiliteten, og de virksomheder, vi taler om her, tror jeg netop er virksomheder, som på sigt – det håber vi i hvert fald – vil kunne skabe virksomheder med langt flere end 100 ansatte.

Forslaget vil helt klart også få indflydelse på de tidsbegrænsede ansættelser. Det kan man så synes om, hvad man vil. Jeg ved godt, der er nogle i regeringskredse, som beklager det. Jeg vil såmænd sige, at det gør ikke så meget, hvis det er således, at det kan være anledning til, at vi får flere og flere virksomheder, hvor man bruger det eksempel, som vi har kunnet læse om i avisen her i foråret, nemlig at man ansætter flere og flere medarbejdere, som optræder som enmandsvirksomheder, for så er man i hvert fald ude over det her problem og mange, mange andre problemer, som vi giver dansk erhvervsliv.

Så derfor skal der såmænd ikke lyde så store bekymringer på det sæt fra vores hold.

Endelig kan man ikke se bort fra, at nødlidende virksomheder får det ikke lettere. Hvis man skal gøre sig håb om, at virksomheder, der er ude i problemer, skal på ret kurs igen, er jeg ikke i tvivl om, at det sker bedst ved, at det foregår på en anden måde, end det er beskrevet i dette lovforslag.

Endelig vil jeg også gerne understrege min overraskelse over, at man med dette forslag foretager indgriben over for aftalesystemer fra arbejdsmarkedet. Fru Lilli Gyldenkilde holdt et flot indlæg om netop det problem, men det ændrer ikke ved, at det ikke klæder nogen partier i dette Ting, at man går ind på dette område, for det er jo en helhed.